

JETTE SCHRÖDER

SUPER AVI'S

EEN SUPERGAAF BOEK
OM ZELF TE LEZEN

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

mik de muis

ik ben mik.
mik de muis.
dat is mijn naam.

weet je wat ik kan?
let maar op.
ik neem een hap kaas.
ik zeg tien keer: piep
en dan...

pop.

zie je me nog?
hier ben ik!
bij je voet.
ik ben een muis.

De held van de klas

Thomas loopt over het plein.
Hij kijkt niet op of om.
Jos trapt een bal naar Koen.
Koen geeft er een harde trap tegen.

BAF!

De bal knalt tegen het hoofd van Thomas.
'Raak!' Koen brult van het lachen.
Thomas wrijft over zijn hoofd.
Hij ademt diep in.
Hij moet rustig blijven.
Niet kwaad worden, want anders...
Hij telt in zijn hoofd tot tien.
Het helpt een beetje.

TRRRRRRRRRRRRR!

Daar gaat de bel al.
Thomas loopt snel de school in.
Hij hangt zijn jas aan de kapstok.
Jos geeft Thomas een duw.
En Koen schopt tegen zijn tas.
'Sukkel,' sist Jos naar hem.
Thomas zucht.

De held van het veld

'Hup, hup!' roept Jonas. 'Schiet die ball!'
Zijn stem klinkt hard boven het publiek uit.
Hij zwaait wild met zijn vuist.
Hij zit vooraan bij het veld.
Hij kan de spelers goed zien.
Maar de wedstrijd gaat niet best.
Er zijn al drie spelers van het veld.
Eentje kreeg de voetbal tegen zijn hoofd.
Een ander stootte zijn kop tegen de lat van het doel.
En weer een ander viel hard op zijn knie.
Jonas kijkt naar het veld en zucht.
Het is maar goed dat Tim Ippel er nog is.
Dat is de beste voetballer ooit.
De held van het veld!
Hij is super snel en heel erg slim.
Maar hij heeft nog geen doelpunt gemaakt...
Het staat nog steeds 0-0.
De voetballers hollen over het veld.
Maar dan gebeurt er iets vreselijks.
Er valt weer een voetballer op de grond.
Jonas schrikt zich rot.
Het is Tim Ippel!
Zijn grote held rolt over het veld.
Hij grijpt naar zijn been.
Hij gebaart met zijn arm.
Een dokter snelt al naar hem toe.

Het hondje van Stef

'Weet je het echt zeker?' vraagt de moeder van Stef.

'Ja,' zegt Stef.

'Ook geen piepklein feestje?'

Stef schudt zijn hoofd. 'Echt niet.'

De moeder van Stef haalt haar schouders op. 'Tja, dan moet je het zelf maar weten. Als je je nog bedenkt... Dan hoor ik het wel.'

Ze loopt naar de keuken.

Over een week is Stef jarig. Maar hij wil geen feestje geven. Hij vindt het leuk als opa en oma komen eten. Maar een kinderfeestje hoeft van hem niet. Dat zou zijn moeder nu wel moeten weten. Vorig jaar wilde hij dat ook niet. En het jaar daarvoor ook niet! Hij zou niet weten wie hij moest vragen. Hij heeft nu eenmaal niet zo veel vrienden. Hij weet zelf ook niet waarom. Het lijkt wel of andere kinderen hem een beetje raar vinden. En misschien is hij ook wel een beetje raar? Hij houdt niet van dezelfde dingen als de andere jongens uit zijn klas. Voetballen bijvoorbeeld. Of tikkertje of andere drukke spelletjes... Daar vindt hij gewoon niets aan. Stef houdt vooral van dieren. In de pauze zit hij het liefst op het bankje op het plein. Lekker kijken naar de vogels. Heel soms zit er een eekhoortje in de boom. Vlak naast het klimrek.

Maar hij weet zeker dat geen kind dat ooit gezien heeft. Ze zijn veel te druk met rennen en gillen. En met pesten... Vooral Pieter en Lisa lachen hem vaak uit. Die twee hebben